

РЕШЕНИЕ

№ 4069

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3914** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Б. Т., търсещ заклиа от А. ЛНЧ [ЕГН] срещу РЕШЕНИЕ №ВР-3 от 16.03.2022г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последваща му молба рег.№12660 от 10.12.2021г. до производство за предоставяне на международна закрила.

По изложения основен довод в жалбата за несъобразяване с решение №1378 от 03.03.2022г. по адм.дело №№560/22г. на АССГ – се моли оспореното решение като незаконосъобразно да бъде отменено. Подчертава се, че това решение противоречи на влезлия в сила съдебен акт, доколкото нито едно от указанията в същото не е спазено. Визирано е, че анализът на обстановката в страната по произход е повърхостен и почива на общодостъпна информация за интензитета на насилието и като цяло анализ липсва, независимо, че има подобни указания от съдебния състав. Прави се обобщението, че не е съобразено и изискването в закона за пълно и всестранно изследване на обстановката в страната по произход. С оглед изложеното –се моли да бъде уважена жалбата.

В съдебно заседания жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна, чрез юрк.П. – оспорва жалбата и моли да се остави без уважение. Подчертава, че ответникът е съобразил указанията и е постановил законосъобразен акт.

АДИМИНСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА

СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 12.04.2022г. по отношение на решение, връчено на 05.04.2022г. –е в законоустановения 7-дневен срок, от адресат на акта, засегнат от същия.

По същество съдът съобразява следното:

Производството е започнало по молба №УП-12660 от 10.12.2021г. от Б. Т., лице от мъжки пол, родено на 21.03.1998г. в [населено място], А., гражданин на А., с етническа принадлежност пашун, вероизповедание- сунит, неженен с ЛНЧ [ЕГН].

Прието е, че молбата е последваща по смисъла на §.1, т.6 от ДР на ЗУБ. В тази връзка е отбелязано, че за първи път чужденецът е подал молба вх.№б335 от 03.11.2016г., която с решение №9833 от 17.05.2017г. на председателя на ДАБ е отхвърлена.

Молбата от 10.12.2021г. с решение №ВР-43 от 22.12.2021г. на интервюиращ орган не е допусната до производство първоначално като с решение №1378 от 03.03.2022г. на АССГ е отменено решението и преписката е върната за ново произнасяне.

В тази връзка ответникът е посочил, че съгласно чл.76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждане на молбата се преценява нейната допустимост и съответно производство не се образува, ако чужденецът не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. С оглед изложеното – е посочено, че лицето не изнася подобни данни- не сочи никакви нови писмени доказателства от съществено значение за личното му положение. Визирано е, че по време на първото производство са изложени съображения за напускане на родината, които не попадат в предметния обхват на ЗУБ, доколкото лицето е напуснало доброволно А. и по лични причини, водено от стремежа си да достигне до Франция.

Посочено е, че в последваща молба няма и нови обстоятелства във връзка с държавата по произход като тази връзка е съобразена актуалната ситуация в същата. Причините, изтъкнати от лицето не са свързани с вътрешно-политическата обстановка в А.. Визирано е, че видно от справка №МД-124 от 28.02.2022г. лицето не попада в т.нар.рискови профици, които биха срещнали проблем при завръщането си.

Подчертано е, че бежанската история вече е обсъдена и не е кредитирана като основание за закрила вкл. това, че е бил отвлечен от неизвестни лица, което обстоятелство е отбелязано, че има криминално-битов характер. Акцентирано е, че лицето не е заявило проблеми с официалните власти или с талибаните /представители на настоящето правителство/, не е заявил подобни опасения и не е предприел снабдяване с доказателства в тази насока. Ето защо е направено заключението, че промяната на вътрешно-политическата обстановка, с оглед заявената от лицето житейска история, не може да се приеме за ново обстоятелство, което да релевира допустимост на молбата му. Направено е и уточнението, че процедурата по последващи молби не е средство, с което чужденецът може да поправи собствените си грешки и да се игнорира силата на стабилния вече постановен акт по въпроса. С оглед на това е прието и че изтъкватите в молбата обстоятелства, свързани със страната по произход са общоизвестни обстоятелства. С оглед изложеното на основание чл.76б, ал.1 т.2 от ЗУБ молбата на лицето като последваща не е допусната до производство по предоставяне на МН закрила.

В съдебното производство нови доказателства и нови твърдения освен вече заявеното несъобразяване с решението на АССГ –не се сочат.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Касателно единствения довод в жалбата за несъобразяване с решение №1378 от 03.03.2022г. по адм.дело №560/22г. на 69 състав, I-во отделение, АССГ, съдът намира следното:

Мотивът за връщане на преписката е необсъждането на актуалните данни за страната по произход като е подчертано, че тези данни не са преклудирани при предходното производство. Визирано е също, че личното положение на кандидата вкл. произхода му от [населено място] -следва да бъде обсъден в контекста на актуалната информация за страната по произход.

Следователно съдът е отменил решението, с което последващата молба не е била допусната като е счел, че има обстоятелства, свързани както с обстановката в страната по произход, така и с личното положение и е обвързал органа с констатацията, че те следва да се обсъдят т.е. задължил е органа при връщане на преписката да разгледа последващата му молба, а не да не я допуска повторно. С оглед изложеното въпроса дали е допустима или не- може да се приеме за преклудирани. Въпреки, че ответникът следва да направи обсъждане на изложените в молбата обстоятелства, ако има такива –то същият вместо да я отхвърли по същество, отново не я допуска, което представлява неизпълнение на дадените указания и влече процесуална незаконосъобразност на оспореното решение. Понастоящем между мотивите на решение №ВР-3 от 16.03.2022г. и диспозитива му има несъответствие –мотивите са по съществото на разглеждането на молбата, а диспозитива е за недопускането ѝ. Ако следва да е последното – ответникът трябваше да се задоволи само до тази част от мотивите, която започва с цитирането на чл.76а от ЗУБ- липса на нови обстоятелства от съществено значение или за личното положение, или за страната по произход. Видно от молбата от 10.12.2021г. на л.32-същата е подадена по бланка и в нея нищо не е отразено. Направен е протокол от 10.12.2021г. на л.34, че съгласно чл.76б, ал.1 от ЗУБ при подаването на молбата трябва да се представят доказателства за новонастъпилите обстоятелства, свързани с личното положение или със страната по произход. С текста на този протокол лицето е запознато лично чрез преводач като му е предоставен и 7-дневен срок за изпълнение. От преписката и обжалваното решение –не става ясно дали са изпълнени тези указания. В решението е отбелязано, че чужденецът след като се е запознал с правната уредба прави опит да представи актуална справка за положението на страната си. Вероятно именно някакви последващи доказателства във връзка с указанието са представени, които като цяло е направен опит да се обсъдят, но по същество, както се посочи по-горе. Видно от самата докладна от 10.03.2022г. преди да се постанови обжалваното решение- АССГ е дал указания при новото разглеждане на молбата да се направи преценка за наличието на нови факти и обстоятелства относно държавата по произход, пряко относими към възможността да получи закрила т.е. тази преценка отново касае разглеждане на молбата за закрила по същество. С оглед изложеното - жалбата е основателна, решението като процесуално незаконосъобразно трябва да се отмени и да се върне преписката за ново разглеждане, както е указано по-горе. В контекста на изложеното обаче, съставът е длъжен да маркира, че когато в молбата няма никакви обстоятелства или такива от съществено значение – процедурата е да не се допусне /т.е. производство по раздел III за предварително разглеждане на молбата/, защото няма какво по същество да се обсъжда и видно от преписката нито в молбата, нито в последваща такава /въпреки указанията по протокола/ са изложени някакви съображения, но доколкото има мотиви на съдебен състав в съдебен акт- то същите

обвързват страните и следва да се съобразят, когато касаят връщането на преписката за изпълнение именно на посочените указания.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Б. Т., търсещ заклиа от А. ЛНЧ [ЕГН]

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразно РЕШЕНИЕ №ВР-3 от 16.03.2022г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последваща му молба рег.№12660 от 10.12.2021г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Връща преписката на органа за изпълнение на указанията.

РЕШЕНИЕТО е окончателно съгласно чл.85, ал.3 от ЗУБ.

Административен съдия: